

Рейнська В. Б., к.е.н., ст. викладач (Національний університет водного господарства та природокористування, м. Рівне)

АДАПТАЦІЯ СВІТОВОГО ДОСВІДУ ПОДАТКОВОГО РЕГУЛЮВАННЯ ІНВЕСТИЦІЙНИХ ПРОЦЕСІВ ДО УМОВ УКРАЇНИ

У статті проведено аналіз податкового регулювання інвестицій у провідних зарубіжних країнах. Розглянуто досвід США та визначено методи стимулюванні інвестиційно-інноваційної діяльності. Наведено як приклад Китайську Народну Республіку, яка у 2008 році провела реформу оподаткування прибутку організацій, внаслідок якої припинила дію диференційована система оподаткування прибутку національних та іноземних компаній і впроваджено уніфікований порядок їх оподаткування. Також описано систему оподаткування Німеччини як однієї із найбільш розвинутих держав світу. Зауважено, що у міжнародній практиці оподаткування не використовується зменшення ставки податку на прибуток у якості стимулюючих заходів навіть у період фінансово-економічної кризи. Натомість запропоновано перенесення збитків на попередні періоди, що дозволить організаціям отримати фінансову підтримку з боку держави (якщо попередні роки діяльності були прибутковими) та частково компенсує негативний дестимулюючий ефект запровадження альтернативного мінімального податку; а також запровадження диференційованої ставки з податку на прибуток для компаній, які займаються розробкою нових технологій.

Ключові слова: інвестиції, податки, система оподаткування, інвестиційно-інноваційна діяльність.

Початок XXI століття ознаменувався прискоренням процесів глобалізації усіх сфер життя світового співтовариства, особливо економічного розвитку. Процес інтеграції окремих національних економік у світову економічну систему відбувається нерівномірно і характеризується гострими протиріччями між окремими державами та їх блоками.

Зростання об'єму міжнародних економічних зв'язків вимагає уніфікації економічних, правових, політичних, культурних форм міжнародного співробітництва, що, з одного боку, відкриває перспективи швидкого розвитку національних економік за рахунок розширення міжнародної торгівлі, економічного та науково-технічного

співробітництва, а з іншого загострює усі ризики притаманні сучасній світовій економіці. Це яскраво продемонструвала фінансово-економічна криза 2008 року, яка не обминула і Україну [2].

Для України подолання наслідків кризи 2008 року можливе лише на шляху структурного реформування економіки, у тому числі комплексного вирішення проблем вітчизняного оподаткування. Стратегічною метою перебудови податкового впливу на економічний розвиток є створення такої податкової системи, яка б власними засобами стимулювала залучення інвестицій у економіку. Для конструктивного вирішення цієї проблеми варто звернутися до сучасного міжнародного досвіду оподаткування. Зокрема, розглянути способи вирішення стимулювання економічної активності господарюючих суб'єктів за допомогою податку на прибуток, які застосовує світове співтовариство у період кризи [3].

У Сполучених Штатах Америки податок на прибуток організацій стягується за прогресивною ставкою, яка складає від 15% до 35%, або за ставкою альтернативного мінімального податку. У випадку, якщо податок на прибуток організацій, розрахований за загальною процедурою, менший за альтернативний податок, розрахований за спеціальною процедурою за ставкою 20%, то сплачується сума альтернативного мінімального податку. Під час обрахування податку на прибуток до складу витрат можуть зараховуватися звичайні та необхідні витрати на ведення бізнесу. Зрозуміло, що застосування альтернативного мінімального податку негативно впливає на організації з низьким або збитковим фінансовим результатом і є дестимулюючим фактором розвитку економіки. Проте альтернативний мінімальний податок гарантує бюджетам податкові надходження в умовах негативних процесів у економіці та застерігає компанії від недоброчесного податкового планування.

Відповідно до податкового законодавства США можливе перенесення збитків на два попередні, а також на 20 наступних років, відносно року їх виникнення. Збитки переносяться без обмеження за розмірами на конкретно визначений рік. Така норма податкової політики є безумовно стимулюючою, проте, враховуючи існування обов'язкового щорічного альтернативного мінімального податку, його ефективність суттєво обмежена. На час фінансово-економічної кризи період перенесення збитків на минулі періоди збільшено до п'яти років для підприємств малого та середнього бізнесу за винятком організацій, які задіяні у урядових програмах підтримки проблемних активів.

Виплати дивідендів, відсотків та платежів за надані у користування права у США оподатковуються біля джерела, за ставкою у ро-

змірі 30%, якщо інакше не передбачено міжнародними угодами. Для цього податку жодних стимулюючих механізмів не передбачено. Навпаки, великий розмір податкової ставки перешкоджає залученню закордонних інвестицій у національну економіку. Зауважимо, що для переважної більшості країн, з якими укладено податкові угоди, розмір ставки на дивіденди не перевищує 15%, відсотки – 10-15%, а платежі за надані у користування права – не оподатковуються.

У США запроваджена практика щоквартальних авансових платежів обов'язкових до сплати лише у випадку перевищення суми податку 500 \$ США.

З метою стимулювання науково-дослідної діяльності у США передбачені податкові вирахування у розмірі 13% від витрат на наукові дослідження, які перевищують базову величину, розраховану за розмірами витрат на наукові дослідження, зроблених у 1984–1988 роках та індексованих спеціальним чином. Альтернативним варіантом врахування таких витрат є податкові вирахування у 2007–2008 роках у розмірі 7,8% від витрат на наукові дослідження, які перевищують половину таких витрат, розрахованих за три попередні роки та вирахування у розмірі 9,1% від таких витрат у 2009 році. Обов'язковою умовою для отримання цієї пільги є здійснення витрат виключно на території США.

Варто зауважити, що ставку податку на прибуток у США не зменшено навіть в умовах фінансово-економічної кризи 2008 року, не зважаючи на те що економіка цієї держави належить до найбільш постраждалих від неї.

Амортизаційна премія для введеного в експлуатацію майна впродовж 2009–2010 років склала у США 50% [1].

У Китайській Народній Республіці у 2008 році проведено реформу оподаткування прибутку організацій, внаслідок якої припинила дію диференційована система оподаткування прибутку національних та іноземних компаній і впроваджено уніфікований порядок їх оподаткування. За цим порядком базова ставка податку на прибуток незалежно від резидентства складає на даний час 25%, що на 5% нижче ставки, яка діяла до 2008 року. Зменшення ставки податку на прибуток не залежало від впливу світової фінансово-економічної кризи 2008 року, оскільки зазначені заходи було розроблено до 2007 року і введено на початку 2008 року. Отже, зменшення базової податкової ставки на прибуток відбулося відповідно до загальної тенденції податкової політики КНР, а причина її чергового зменшення не пов'язана із кризою.

Згідно з діючим податковим законодавством КНР окремі ком-

панії мають можливість застосовувати зменшену ставку податку на прибуток. Зокрема у сфері високих технологій для них передбачено ставку у розмірі 15%. До витрат, які вираховуються під час нарахування податку на прибуток, платники податку включають усі витрати, за винятком прямо встановлених виключень (наприклад, роялті, що сплачуються головній компанії, окремі внески та пожертви, збитки, збитки, заподіяні стихійним лихом за умови страхування, штрафи та інші виплати адміністративного характеру за вчинені правопорушення та т.і.).

Разом із тим, амортизаційна політика КНР є негнучкою. Єдиний дозволений метод обрахування амортизації – лінійний. Лише за умови надання достатнього обґрунтування організації, у яких доля іноземного капіталу перевищує 25%, можуть звернутися до податкових органів із заявою про зміну методу обчислення амортизації.

Законодавством КНР передбачена можливість перенесення збитків компаній на наступні періоди (до п'яти років) без лімітів та обмежень. Проте, перенесення збитків на минулі періоди не передбачено.

Податок на прибуток біля джерела утримується за ставкою 10%, якщо міжнародні угоди не передбачають іншого. Аналіз діючих міжнародних угод свідчить, що у переважній більшості випадків ставка складає 10%.

З 2008 року у податкове законодавство КНР було впроваджено концепцію «cost sharing», так званий розподіл витрат. Вона полягає у визнанні правочинності врахування витрат на розвиток бізнесу з метою обчислення податку на прибуток, здійснених головною компанією у частці, яка виникла внаслідок розподілу цих витрат між усіма компаніями групи. Наявність концепції розподілу витрат значно спрощує ділові стосунки між компаніями однієї групи та унеможливує додаткові податкові ризики для компаній-резидентів відповідної держави.

З метою стимулювання інноваційної діяльності у КНР запроваджено податкові преференції: а) податкові канікули для новостворених компаній, які працюють у сфері високих технологій, у визначених урядом районах країни; б) звільнення від податків на ведення бізнесу окремих операцій з передачі певних технологій; в) право на завищення витрат на наукові дослідження на 50% під час обрахування податку на прибуток; г) зменшення ставки податку на прибуток вдвічі, за умови реалізації технологій на суму, яка перевищує певний ліміт; д) одноразове списання витрат на придбання обладнання, вартість якого менше нормативної, або прискорену амортизацію обладнання, вартість якого більше нормативної; е) вирахування витрат на

освіту працівників у межах 2,5% від загальних витрат на виплату винагород персоналу; ж) звільнення від ввізних митних платежів та ПДВ високотехнологічного обладнання, яке не виробляється у КНР. Для того щоб скористатися зазначеними преференціями платник податку повинен знаходитися у КНР і отримати дозвіл податкових органів. На наукові дослідження, що здійснюються за кордоном названі преференції поширюються у межах 40% від суми загальних витрат [1].

У Німеччині ставка податку на прибуток дорівнює 15,825% і складається із власне ставки податку на прибуток у розмірі 15%, а також ставки загального додаткового збору у розмірі 5,5% від суми податку на прибуток. До 2008 року розмір зазначеної ставки був 25%. Незважаючи на те, що згідно податковому законодавству Німеччини резиденти держави сплачують податок на прибуток з усієї суми прибутку, на практиці міжнародні угоди зазвичай містять окремий пункт про звільнення прибутку резидентів Німеччини від оподаткування, отриманого і оподаткованого у іншій країні. Одночасно прибуток нерезидента, отриманий у Німеччині оподатковується за стандартною ставкою 15,825%.

У загальному випадку витрати вираховуються із оподаткованої суми податку на прибуток лише у тому випадку, коли вони стосуються діяльності здійснюваної платником податку. Деякі витрати не підлягають вирахуванню, а деякі – можуть бути вираховані лише на підставі та у об'ємах визначених діючим нормативом.

У Німеччині дозволено лінійний метод амортизації. До початку 2008 року передбачався також метод зменшеного залишку, скасований у 2008 році. Проте, у зв'язку із виникненням світової фінансово-економічної кризи його поновлено на строк до 2011 року. Для окремих об'єктів передбачено застосування методу прискореної амортизації з амортизаційною ставкою у 25%. Крім цього, існує можливість амортизації придбаного Goodwill впродовж як мінімум 15 років. Основні засоби, початкова вартість яких менша нормативно визначеної величини належать до одноразового списання. У тому випадку, коли вона лише не набагато перевищує норматив – вони об'єднуються і обліковуються як один об'єкт із строком амортизації впродовж п'яти років. Для малих та середніх компаній передбачено окремі пільгові умови амортизації.

Ставка податку на прибуток, який утримується біля джерела, складає 26,4% стосовно дивідендів та відсотків і 15,825% стосовно роялті, якщо інакше не передбачено міжнародними угодами. У останньому випадку, якщо роялті сплачується не корпораціям (на-

приклад, фізичним особам), ставка податку на прибуток складає 31,7%. На підставі положень міжнародних угод, укладених Німеччиною, неможливо зробити висновок щодо домінуючої ставки, яка складає: за дивідендами – 5; 10 або 15%; за відсотками – € 0; 5 та 10%; за роялті – 0; 10 і 15%. Загалом у Німеччині не існує дійових інструментів податкового стимулювання інноваційної діяльності, проте, платники податків мають можливість отримати грошові субсидії у випадку виконання певних умов [1].

Подібно до всіх раніше розглянутих країн, резиденти Бразилії сплачують податок на прибуток з усіх отриманих прибутків, а нерезиденти – лише з прибутків, отриманих у Бразилії. Базова ставка податку на прибуток має розмір 15%, від суми оподаткованого прибутку. Проте, у випадку перевищення річним прибутком розміру нормативного показника, він оподатковується за ставкою 25%. Як бачимо, у Бразилії діють преференції для організацій, які отримують невеликий прибуток.

Прибуток компаній додатково оподатковується окремим податком (соціальний внесок з прибутку), який обчислюється за ставкою 15% для фінансових організацій і 9% для останніх. Отже, загальна ставка відрахувань з прибутку організацій складає від 24 до 45%, без врахування додаткових нарахувань на прибуток у випадку перевищення нормативного показника. Зауважимо, що ставка податку на прибуток та соціального внеску з прибутку не переглядалася у Бразилії протягом більш ніж п'яти років.

Вирахування витрат з метою обчислення податку на прибуток можливе лише за умови доведення їх необхідності для здійснення виробничої діяльності.

Законодавством Бразилії передбачено застосування лінійного методу амортизації у загальному випадку та прискореного методу амортизації стосовно машин та обладнання, які використовуються у науково-дослідній діяльності.

Перенесення збитків на майбутні періоди можливе впродовж невизначеного часу, проте, розмір збитків не повинен перевищувати 30% від оподаткованого прибутку за кожний рік. Перенесення збитків на минулі періоди заборонено.

Ставка податку на прибуток, що утримується біля джерела, визначена у розмірі 15% за дивідендами, відсотками та роялті (25%, якщо дивіденди сплачуються у офшорні компанії). Більшість укладених міжнародних угод містить 15% ставку за дивідендами, відсотками і роялті.

З метою стимулювання інноваційної діяльності податкове законодавство Бразилії дозволяє організаціям вираховувати інвестиційні

витрати у завищеному розмірі під час обчислення податку на прибуток та застосовувати збільшену норму амортизації щодо обладнання, яке використовується у науково-дослідницькій діяльності. Окрім того, дозволено відшкодувати 10% суми податку, утриманого біля джерела, від роялті та сум, сплачених за технічну і наукову допомогу [1].

Стандартна ставка податку на прибуток у Індії для резидентів складає 30%, але збільшується до 33% у випадку перевищення розміром прибутку компанії нормативної величини. Нерезиденти сплачують податок на прибуток за ставкою 42% у випадку перевищення розміром прибутку нормативної величини. Проте, за умови здійснення діяльності у визначених державою галузях (наприклад, суднобудівній та авіаційній промисловості) ставка податку на прибуток для нерезидентів має менший розмір – від 5 до 10%.

У Індії, як і в США існує альтернативний мінімальний податок, який розраховується за ставкою 10% від бухгалтерського доходу. Він стягується у тому випадку, коли оподатковуваний прибуток складає величину меншу ніж 10% від бухгалтерського доходу. У майбутніх періодах (впродовж семи років) сума сплаченого мінімального податку може включатися до складу витрат під час обрахування податку на прибуток.

До складу витрат можуть бути зараховані лише витрати визначені податковим законодавством.

Для обрахування амортизації використовуються методи зменшеного залишку та лінійний. У випадку придбання основних засобів для проведення наукових досліджень, відповідні витрати підлягають одноразовому списанню.

Збитки компанії можуть бути враховані як витрати впродовж наступних восьми років. Перенесення збитків на попередні періоди не передбачено. Ставка податку на прибуток, який утримується біля джерела, складає 15% стосовно дивідендів, 20% стосовно відсотків і 10% стосовно роялті. Проте у переважній більшості укладених міжнародних угод ставка податку, що підлягає утриманню, складає 10% для усіх трьох категорій.

З метою стимулювання інвестиційної діяльності у податковій системі Індії запроваджено наступні преференції: а) зарахування у витрати під час обчислення податку на прибуток витрат на НДДКР у збільшеному розмірі (125%) та у сфері автомобілебудування (150%) з дозволу уряду Індії; б) податкові канікули для інноваційних компаній на десятирічний період. Для того, щоб скористатися зазначеними преференціями компанії повинні знаходитися на території Індії [1].

У Японії ставка податку на прибуток диференціюється залежно від категорії платника податку. Якщо платник належить до категорії великих підприємств, то ставка для нього складає 30%, а якщо – до категорії середніх та малих, то розмір ставки для нього дорівнює 22% від прибутку, який не перевищує визначену законом величину, та 30% від прибутку, що її перевищує. Зазначимо, що у Японії відсутній альтернативний мінімальний податок, на противагу, наприклад, США та Індії.

У податковому законодавстві Японії існує перелік витрат, які можуть вираховуватися під час визначення податку на прибуток, наприклад, матеріальні витрати, витрати на виробництво та реалізацію, адміністративні витрати і т.і. Як і в усіх розглянутих раніше країнах, у Японії існує перелік витрат, які не вираховуються під час обрахування податку на прибуток, а також стосовно яких застосовуються нормативи.

Амортизація нараховується у загальному випадку лінійним методом, або – зменшеного залишку. Для визначених державою категорій основних засобів може використовуватися метод прискореної амортизації. Витрати на придбання недорогих основних засобів можуть бути вираховані одноразово. Goodwill також підлягає амортизації лінійним методом строком не менше п'яти років.

Збитки, отримані платником податків, можуть бути перенесені ним на майбутні періоди впродовж семи років без обмеження за розміром визнання збитку у кожному році. Законодавством також передбачено можливість переносу збитків на минулий рік.

Відповідно до діючих положень, у випадку виплати дивідендів, відсотків, роялті нерезидентам податок утримується біля джерела за ставкою 20%. Проте переважною більшістю міжнародних угод передбачені менші розміри ставок: 15% — за дивідендами та 10% – за відсотками та роялті.

Для компаній, які задіяні у науково-дослідних роботах, у Японії передбачені окремі заходи податкового стимулювання. Зокрема, їм дозволяється вирахування із податку на прибуток витрат, здійснених на проведення наукових досліджень, якщо вони не перевищують 30% від загальної суми податку на прибуток заявленої до сплати. Для реалізації такої можливості наукові дослідження можуть проводитися не обов'язково на території Японії. Поряд із тим податкове законодавство Японії не дозволяє вираховувати із оподаткованої суми податку на прибуток витрати на НДДКР у збільшеному розмірі.

У Японії з 2008 року діє новий закон щодо стягнення податку на прибуток організацій. Він передбачає диференційоване надання преференцій. Податкові преференції надаються компаніям, які роз-

робляють нові технології, у вигляді режиму податкових канікул, зменшеної ставки податку на прибуток, або комбінації цих двох варіантів. Зарахування компаній до категорії об'єктів податкового стимулювання відбувається на основі рейтингової оцінки їх діяльності. Щоб стати реципієнтом програми податкового стимулювання, компанія повинна набрати 71 із 100 балів, розподілених за різними категоріями (наприклад, ступінь значимості власної інтелектуальної власності, витрати на організацію виробництва і т.і.) [1].

Аналіз зарубіжного досвіду податкового стимулювання економіки дозволяє рекомендувати окремі заходи у галузі оподаткування для запозичення українською податковою системою з метою удосконалення податкового стимулювання економічного розвитку. Зокрема:

- запровадження альтернативного мінімального податку, що дозволить застерегти бюджетну систему України від ризиків, пов'язаних із діяльністю неефективного власника. Така норма діє, наприклад, у США та Індії;
- перенесення збитків на попередні періоди, що дозволить організаціям отримати фінансову підтримку з боку держави (якщо попередні роки діяльності були прибутковими) та частково компенсує негативний дестимулюючий ефект запровадження альтернативного мінімального податку;
- запровадження диференційованої ставки з податку на прибуток для компаній, які займаються розробкою нових технологій.

На підставі проаналізованих матеріалів можна зробити висновок, що міжнародна практика оподаткування не використовує зменшення ставки податку на прибуток у якості стимулюючих заходів навіть у період фінансово-економічної кризи [4].

Здійснений аналіз показав, що вагому роль у регулюванні інвестиційної діяльності відіграє держава, яка у різноманітних формах здійснює підтримку виробника. На нашу думку, це треба враховувати під час розробки умов для здійснення інвестиційної діяльності в Україні.

1. Офіційний сайт ОЕСР. URL: <http://www.oecd.org/tax/tax-policy/revenue-statistics-methodology-guide-and-classification-system.htm> (дата звернення: 04.01.2019). **2.** Податкова система : навч. посібник / Лютий І. О., Демиденко Л. М., Романюк М. В. та ін. ; за ред. І. О. Лютого. К. : ЦУЛ, 2009. С. 445. **3.** Соколовська А. М. Податкова система України : теорія та практика становлення. К. : НДФІ, 2004. 372 с. **4.** Реформування податкової системи України: теорія, методологія, практика : монографія / Ф. О. Ярошенко та ін. ; за заг. ред. М. Я. Азарова. К. : Міністерство фінансів України, 2011. 656 с.

REFERENCES:

1. Ofitsiyni sait OESR. URL: <http://www.oecd.org/tax/tax-policy/revenue-statistics-methodology-guide-and-classification-system.htm> (data zvernennia: 04.01.2019).
2. Podatkova systema : navch. posibnyk / Liutyi I. O., Demydenko L. M., Romaniuk M. V. ta in. ; za red. I. O. Liutoho. K. : TsUL, 2009. S. 445.
3. Sokolovska A. M. Podatkova systema Ukrainy : teoriia ta praktyka stanovlennia. K. : NDFI, 2004. 372 s.
4. Reformuvannia podatkovoi systemy Ukrainy: teoriia, metodolohiia, praktyka : monohrafiia / F. O. Yaroshenko ta in. ; za zah. red. M. Ya. Azarova. K. : Ministerstvo finansiv Ukrainy, 2011. 656 s.

Рецензент: д.е.н., професор Савіна Н. Б. (НУВГП)

Reinska V. B., Candidate of Economics (Ph.D.), Senior Lecturer
(National University of Water and Environmental Engineering, Rivne)

ADAPTATION OF THE WORLD EXPERIENCE OF INVESTMENT PROCESSES TAX REGULATION TO CONDITIONS OF UKRAINE

The article deals with the generalization of the world experience in the development of taxation in the conditions of globalization of economic processes. It determines that in modern conditions, the classical principles of taxation have not lost their relevance and are defined by organizational and legal principles specific to each individual state. Tax policy is the most effective way to influence the investment activity of enterprises. Therefore, it is necessary to strengthen the role of the state in relation to investment, economic adjustment policies, search for the optimal combination of state and market regulation. The article emphasizes that the distributive function of taxes as an instrument of purposeful influence on social and economic processes becomes more and more important. The current state of Ukrainian taxation helps to increase the deficit of financial, material and informational resources necessary for the formation of conditions for economic growth. The development of the Ukrainian tax system does not usually correlate with the positive processes and phenomena that it is called to serve.

The article analyzes the tax regulation of investments in leading foreign countries. The USA experience is considered and the methods of stimulation of investment-innovation activity are determined. The authors examined the People's Republic of China, which carried out the reform of corporate profit taxation, and it is resulted to stop operation of the differentiated system of the national and foreign companies profit taxation and introduced a unified taxation procedure. Taxation system of Germany as one of the most developed countries

in the world is also described. It is noted that international tax practice does not use reduction of the tax rate on profit as stimulus measures even during the period of the financial and economic crisis. However it is proposed to transfer losses on previous periods, and it would allow organizations to receive financial support from the state (if previous years of activity were profitable) and partially compensate the negative de-stimulating effect of the alternative minimum tax introduction; as well as introduction of the differentiated profit tax rate for companies engaged in development of new technologies.

Keywords: investments, taxes, taxation system, investment and innovation activity.

Рейнская В. Б., к.э.н., ст. преподаватель (Национальный университет водного хозяйства и природопользования, г. Ровно)

АДАПТАЦИЯ МИРОВОГО ОПЫТА НАЛОГОВОГО РЕГУЛИРОВАНИЯ ИНВЕСТИЦИОННЫХ ПРОЦЕССОВ К УСЛОВИЯМ УКРАИНЫ

В статье проведен анализ налогового регулирования инвестиций в ведущих зарубежных странах. Рассмотрен опыт США и определены методы стимулирования инвестиционно-инновационной деятельности. Приведен пример Китайской Народной Республики, которая в 2008 году провела реформу налогообложения прибыли организаций, в результате которой прекратила действие дифференцированная система налогообложения прибыли национальных и иностранных компаний и внедрен унифицированный порядок их налогообложения. Также описана система налогообложения Германии, как одной из наиболее развитых стран мира. Замечено, что в международной практике налогообложения не используется уменьшение ставки налога на прибыль в качестве стимулирующих мер даже в период финансово-экономического кризиса. Взамен предложен перенос убытков на предыдущие периоды, что позволит организациям получить финансовую поддержку со стороны государства (если предыдущие годы деятельности были прибыльными) и частично компенсирует негативный дестимулирующий эффект введения альтернативного минимального налога; а также введение дифференцированной ставки по налогу на прибыль для компаний, которые занимаются разработкой новых технологий.

Ключевые слова: инвестиции, налоги, налоговая система, инвестиционно-инновационная активность.
